

SENTÈNCIA

Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, 14 de gener del 2020.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000020/2019, seguida per un presumpte delictes major de violació de domicili amb violència, en grau de temptativa, per un presumpte delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic i per una presumpta contravenció penal de lesions doloses.

És acusada M. D. T. P., nascuda el 16 de juny de 1979 a Cartagena (Múrcia, Espanya), filla de Carmelo i de Maria Catarina, de nacionalitat espanyola. La defensa la lletrada Sra. Elisabet RAMENTOL PUIGGALÍ.

És part acusadora el Ministeri Fiscal, representat per la Sra. Carolina BAILEN VILA.

És ponent i redactora de la sentència, la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara, que M. D. T. P. i X. T. M-V. van contreure matrimoni en data 1 de setembre del 2007.

Entre finals del mes d'octubre i principis del mes de novembre de 2016, la parella decidí separar-se, marxant M. D. T. P. del domicili conjugal radicant a Canillo i anant a viure amb els seus pares a Huelva (Espanya).

En data 29 de novembre de 2016, la processada M. D. T. P. tornà al Principat per tal de recollir totes les seves pertinences. Així, després d'haver-ho acordat amb X. T. M-V., va anar al que havia estat el domicili conjugal. Al lloc, s'inicià una discussió entre la parella en el decurs de la qual no ha quedat provat que na M. D. T. P. donés un cop de peu a la zona esquerra del maluc de X. T. M-V., ni que li causés cap tipus de

ferida. Aquell dia, ambdós acordaren que M. D. T. P. tornaria l'endemà, amb un camió, per tal d'endur-se els mobles que li corresponien.

En data 30 de novembre de 2016, vers les 17.30 hores, M. D. T. P. va tornar, com convingut i amb coneixement i consentiment de X. T. M-V., al domicili que havia estat conjugal. Ho feu acompanyada dels treballadors d'una empresa de mudances. En acabar de carregar els mobles i retirar els seus efectes personals, la processada va retornar a X. T. M-V., tant les claus del domicili com el comandament que obria el garatge.

No obstant, vers les 23.30 hores del mateix dia, decidí retornar al domicili de X. T. M-V., en sospitar que aquest darrer mantenia una nova relació sentimental. M. D. T. P. va trucar insistentment al timbre i en veure que X. T. M-V. no obria, va pujar pel jardí que dona accés al dormitori principal. Va picar insistentment al vidre i va cridar que la deixés entrar. En no obtenir resposta, M. D. T. P. es va dirigir a la porta del garatge i la va obrir, ja que sabia que aquesta no tancava correctament, trobant-se aleshores amb en X. T. M-V., que havia baixat del dormitori. M. D. T. P. volia entrar a l'habitatge per la porta que comunica el garatge amb aquest. X. T. M-V. li ho volia impedir, motiu pel qual la va agafar per l'anorac, a l'alçada dels braços o cintura, caient tots dos a terra. Forcejaren, i M. D. T. P. mossegà X. T. M-V. a la cara, concretament a la part esquerra, a l'alçada de la mandíbula, tot esgarrapant-lo a la part dreta del coll i a la part esquerra de l'esquena.

Quan X. T. M-V. es va desfer de M. D. T. P., va entrar al domicili i va tancar la porta amb un pestell, moment en què M. D. T. P. va agafar una llima que hi havia al banc d'eines del garatge i la va emprar per fer palanca, intentant obrir sense èxit, la porta. X. T. M-V. volia agafar-li la llima, patint arrel d'aquest fet, diverses ferides a les mans.

Mentrestant, la nova companya de X. T. M-V. que es trobava al dormitori, va trucar al Servei de Policia i personats dos agents al lloc, procediren al control de M. D. T. P..

A conseqüència dels fets, X. T. M-V. patí contusions i excoriacions que no requeriren d'assistència mèdica ni de tractament per a la seva curació.

Tant X. T. M-V. com la CASS han renunciat a res reclamar.

RESULTANT SEGON : El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional, considera els fets com essent constitutius d'un delictes major de violació de domicili amb violència, en grau de temptativa, d'un delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic i de la contravenció penal de lesions doloses, tipificats respectivament als articles 194.2, 114.1 i 476.2 del Codi Penal i essent-ne la processada M.

D. T. P., responsable en concepte d'autora, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demana que se li imposi la pena única, pel que fa als delictes, de vint mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la pena de quatre anys, i pel que fa a la contravenció penal, la pena de un mes d'arrest domiciliari condicional, amb un termini de suspensió de la pena d'un mes, així com el pagament de les despeses processals causades; diu que no hi ha lloc a responsabilitat civil per haver renunciat el perjudicat a res reclamar i per haver estat la CASS indemnitzada per tots els perjudicis reclamats en el seu dia.

RESULTANT TERCER : La lletrada Sra. Elisabet RAMENTOL PUIGGALÍ, advocada defensora de la processada M. D. T. P. no es mostra, en el seu escrit de qualificació provisional, totalment d'acord ni amb l'exposició de fets, ni amb la qualificació jurídica, ni amb la petició de pena efectuada pel Ministeri Fiscal .

Comença per exposar que la seva defensada no pot ser autora del delicte major de violació del domicili del que és acusada ja que al moment dels fets, el domicili on aquests van succeir, era encara el domicili conjugal, el qual no va ser atribuït al Sr. X. T. M-V. fins set mesos més tard, per sentència de separació de data 28 de juny del 2017.

Pel que fa al delicte menor de maltractament en l'àmbit domèstic i contravenció penal de lesions, diu que no és cert que la seva defensada donés un cop de peu al maluc del perjudicat, ni que l'esgarrapés a l'esquena, sinó que les rascades se les va fer ell sol contra la paret; que les ferides als dits tampoc els hi va fer ella. Reconeix però haver-lo mossegat a la galta, precisant que va ser perquè ell la deixés anar, ja que la tenia bloquejada contra la paret i li costava respirar, motiu pel qual concorre la circumstància excloent de legítima defensa de l'article 27.1 del Codi Penal.

Així, per raó de l'exposat, demana l'absolució de la processada, de tots els delictes objecte d'acusació.

RESULTANT QUART : En l'acte de la vista oral, el Ministeri Fiscal fa constar que la titularitat del domicili és indiferent per la comissió del delicte major previst a l'article 194.2 del Codi Penal ja que una cosa és la liquidació del règim econòmic matrimonial i l'altra cosa és qui, "de facto" vivia en el domicili en aquell moment. Precisa que a la data dels fets, la processada vivia a casa dels seus pares a Huelva i del xalet d'Andorra no en tenia ni les claus i només podia entrar-hi prèvia autorització del Sr. X. T. M-V.. La processada diu que hi entrà sense l'autorització d'aquest darrer i fent ús de la violència, motiu pel qual el delicte es troba perfectament constituït. En quant al delicte menor de maltractament en l'àmbit domèstic i contravenció penal de lesions, posa de manifest que no concorre la circumstància excloent de legítima defensa ja que no hi va

haver cap agressió il·legítima prèvia per part del perjudicat. No obstant, tenint en compte les circumstàncies en que es produïren els fets, modifica la seva qualificació provisional pel que fa a la pena, demanant que la pena única imposada a la processada pel que fa als delictes, sigui la de quinze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la pena de quatre anys, i pel que fa a la contravenció penal, la de quinze dies d'arrest domiciliari condicional, amb un termini de suspensió de la pena de quinze dies. Per la resta, eleva a definitiva la seva qualificació provisional.

La lletrada Sra. Elisabet RAMENTOL PUIGGALÍ, Advocada defensora de la processada, eleva a definitiva la seva qualificació provisional, reiterant que el delicte de violació de domicili no es troba constituït ja que el Sr. X. T. M-V. es va atribuir "de facto", el domicili conjugal, al que la seva defensada no havia renunciat, ja que no es trobaven separats i només s'havien donat un temps de reflexió, en un moment de confusió entre la parella. Afegeix que la nit d'autes, la Sra. M. D. T. P. volia entrar a casa seva i el Sr. X. T. M-V. li ho impedia ja que era al domicili amb una altra dona. Pel que fa al delicte de maltractament en l'àmbit domèstic i contravenció penal de lesions, diu que les versions entre ambdues parts són contradictòries però la de la seva defensada es veu avalada per les pròpies lesions sofertes pel Sr. X. T. M-V. ja que, per poder-lo mossegar a la cara, aquell havia de trobar-se molt a prop de la Sra. M. D. T. P., corroborant així la versió d'aquesta darrera segons la qual el Sr. X. T. M-V. la tenia bloquejada contra la paret i ella s'ofegava. L'agressió prèvia del Sr. X. T. M-V. és per tant clara i la resposta de la seva defensada totalment proporcionada, motiu pel qual s'ha d'aplicar la circumstància excloent de legítima defensa de l'article 27.1 del Codi Penal ja invocada.

RESULTANT CINQUÈ: En data 23 d'octubre del 2019 es publicà al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, el Decret d'Indult atorgat per SS.EE. els Coprínceps d'Andorra el dia 18 d'octubre del 2019, de sis mesos per les penes de presó imposades pels tribunals, per raó de delictes o de contravencions penals comesos en data anterior al dia 13 de setembre del 2019, en els termes allí estipulats.

CONSIDERANT PRIMER: els fets declarats provats són legalment constitutius, d'un delicte major de violació de domicili amb violència, previst a l'article 194.2 del Codi Penal que castiga, amb pena de un a quatre anys de presó, el qui entri, amb violència o intimidació i sense habitar-hi, en el domicili d'un altre o s'hi mantingui, contra la voluntat de qui hi habita. En el present cas, el delicte ho és en grau de temptativa, la qual és tanmateix punible, de conformitat amb el text legal ans citat.

Efectivament, la processada no ha negat en cap moment haver volgut entrar, la nit del 30 de novembre de 2016, al Xalet El Sol radicat a Canillo, sinó que ha assegurat que ho podia fer, per quan era encara el

seu domicili, al qual no havia renunciat, no trobant-se encara, en aquella data, la parella separada.

No obstant, de la prova practicada, se'n desprèn el contrari, doncs el Sr. X. T. M-V. ha declarat sempre, de forma reiterada i constant, que la parella es trobava separada de fet des de finals d'octubre del 2016, havent-se quedat ell al domicili i la Sra. M. D. T. P. marxat a viure amb els seus pares a Espanya. Aquest darrer extrem ha estat admès per la processada que diu però que no havia traslladat el seu domicili sinó que havia anat només temporalment a casa dels seus pares, mentre la parella es donava un temps de reflexió. Sigui com sigui, el que ha quedat absolutament acreditat tant per les seves pròpies declaracions com per les del Sr. X. T. M-V., és que el mateix dia dels fets, a la tarda, la processada havia anat al xalet en qüestió, retirant-ne els darrers objectes personals i mobles que li corresponien, retornant seguidament les claus del xalet i comandament del garatge al Sr. X. T. M-V., el que confirma que, quant menys a comptar d'aquell moment, el xalet deixava de ser el domicili de la processada.

Ensems, ha quedat acreditat que la processada hi va voler entrar posteriorment, contra la voluntat de qui hi vivia, el Sr. X. T. M-V., no només per les declaracions d'ambdues parts, sinó també per les de Sra. J. C. B. que es trobava aquella nit al domicili amb el Sr. X. T. M-V. i la qual ha declarat que per entrar, la Sra. M. D. T. P., picà primer insistentment al timbre i al vidre de l'habitació i que en no obrir-li, va voler entrar per la porta del garatge, que sabia quedava mal tancada. Així, l'oposició a que la processada entrés al domicili per part del Sr. X. T. M-V. era clara: primer fou tàcita, en no obrir-li aquell la porta i després expressa, en voler-li impedir físicament l'entrada, tal i com ambdós també han declarat, havent finalment la Sra. M. D. T. P. fet ús de la força, agafant una llima del banc d'eines del garatge per forçar la porta que dona accés al domicili, fent palanca, segons ella mateixa també ha declarat i ho han acreditat les fotografies obrant en autes, on s'observen els desperfectes per ella causats a la porta amb aquesta acció (folis 30 i ss.) . El concepte de violència comprèn la "vis in rebus" o força sobre les coses, trobant-se per tant reunits tots els elements constitutius del tipus.

A major abundantment, convé posar de relleu que en la sentència de separació de data 28 de juny del 2017, aportada per la defensa de la processada (folis 86 i ss.), s'aprova el conveni regulador subscrit per la parella en data 2 de juny de 2017 i malgrat en el pacte segon consta que s'atribueix formalment al Sr. X. T. M-V. en aquella data, l'ús del domicili conjugal, no és menys cert que en el pacte primer ja consta expressament (foli 90) que "*Els consorts manifesten que des del 30 d'octubre del 2016, han mantingut ininterrompudament, domicilis i vides separades*", no havent-hi per tant cap dubte que a la data de producció dels fets (dia 30 de novembre a les 23.30 hores) el Xalet Del Sol de Canillo, ja no era, de

fet, el domicili conjugal de la parella, independentment de que la seva atribució a nivell legal, hagués estat feta a l'espòs amb posterioritat.

CONSIDERANT SEGON : Els fets declarats provats són tanmateix constitutius d'un delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic i d'una contravenció penal de lesions doloses, tipificats respectivament als articles 114.1 i 476.2 del Codi Penal.

L'article 114.1 del Codi Penal castiga amb una pena de fins a dos anys de presó *"El qui exerceixi violència física o psíquica sobre el qui sigui o hagi estat el seu cònjuge o la persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga o sobre els ascendents, descendents, germans propis o d'aquesta persona, o qualsevol altra persona subjecta a la guarda de l'un o l'altre, o amb la qual convisqui"*, sancionant dit precepte, aquells actes de violència, física o psíquica, produïts dins de l'àmbit domèstic, sobre aquelles persones que el mateix article indica i a les quals s'atorga una especial protecció, ja sigui per la situació de dependència entre agressor i víctima o per una relació legal.

Els elements constitutius del tipus es troben reunits en el cas que ens ocupa, en haver la Sra. M. D. T. P. admès que en el decurs de l'incident ocorregut la nit del 30 de novembre del 2016 va forcejar i mossegar al Sr. X. T. M-V. amb qui havia estat casada durant deu anys, trobant-se a la data de l'agressió, separats de fet recentment i tramitant-se la separació judicial. Igualment, i malgrat la processada ho negui, ha quedat acreditat que la processada esgarrapà al Sr. X. T. M-V. al coll i esquena ja que no només així ho declara el Sr. X. T. M-V. sinó que la versió de la processada és contradictòria quan pretén que les esgarrapades se les hauria causat el propi Sr. X. T. M-V. contra la paret per després assegurar que és ella qui es trobava contra la paret, boquejada per aquell que li impedia fins i tot respirar.

Ensems, l'informe d'atenció a urgències (foli 11) i les fotografies obrant en autes (folis 24 a 26), proven que, a conseqüència dels fets, el Sr. X. T. M-V. va patir lesions: excoriacions i contusions, concretament a nivell d'angle mandibular esquerra, una marca macular d'ambdós arcs dentaris, sense pèrdua de la continuïtat de la pell, excoriació laterocercical dreta o excoriacions a nivell subescapular esquerra i en 2on i 3er dit de la mà esquerra, que no requeriren d'assistència ni de tractament mèdic per a la seva curació, lesions perfectament compatibles amb la forma d'agressió per ell descrita.

No ha quedat però provat que el dia anterior als fets indicats, la processada hagués donat un cop de peu al maluc de X. T. M-V. en obrar en autes al respecte, només versions contradictòries, sense que cap altre element avaluï la versió d'una o altra part.

CONSIDERANT TERCER : De l'esmentat delictes major en grau de temptativa i de l'esmentat delictes menor i contravenció penal, n'és responsable en concepte d'autora la processada M. D. T. P. per la seva participació personal i directa en els fets, de conformitat amb l'ans exposat i el què disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal.

CONSIDERANT QUART: No concorren circumstàncies excloents o modificatives de la responsabilitat penal i tampoc la de legítima defensa pretesa per la defensa de la processada per quant el primer requisit per poder apreciar tal circumstància, prevista a l'article 27.1 del Codi Penal, és que s'hagi produït una agressió il·legítima actual o imminent de la que sigui necessari defensar-se. En el present cas, l'agressió il·legítima prèvia per part del Sr. X. T. M-V. no ha quedat ni mínimament provada.

La Sra. M. D. T. P., davant del Tribunal, el dia de la vista oral, va dir que *“Decideix anar a la nit a casa. Va arribar, va picar la porta que estava tancada i va veure que les llums estaven enceses. Va donar la volta per veure si veia alguna cosa per la finestra, la persiana estava baixada i va passar per la porta del garatge que no tanca bé i el va veure a ell amb calçotets corrent per evitar que ella pogués entrar, però ella va posar el peu, va pujar uns esglaons, ell l'agafava, van xocar per les parets, ell la va pressionar contra la paret i no es podia moure ni respirar, tenia la seva cara davant i la única manera que va veure per desfer-se va ser mossegar-li la galta”*

Aquesta versió dels fets ha estat desmentida per X. T. M-V. que assegurarà que la processada va anar ràpid vers ell i la va aturar agafant-la pels braços o cintura per frenar-la; que es produí un forceig entre ambdós perquè ella volia entrar a casa i ell li ho volia impedir, mossegant-lo i esgarrapant-lo ella en aquell moment. Assegurarà que ell no la va agredir mai de cap forma.

Ensems, val a dir que cap marca ni lesió fou constatada en la processada, per a acreditar la forta pressió que al·lega hauria exercit el Sr. X. T. M-V. sobre ella, fins al punt de no deixar-la respirar. Per contra, com ja s'ha indicat, el Sr. X. T. M-V. sí que patí lesions perfectament compatibles amb l'agressió per ell descrita.

Altrament, si l'actuació del Sr. X. T. M-V. hagués estat la descrita per la processada, no s'entendria que davant la gravetat dels fets, la Sra. M. D. T. P. no decidís marxar sinó quedar-se al lloc i persistir en la seva actuació, fins arribar a forçar la porta amb una llima per accedir al domicili on sabia es tornaria a trobar amb X. T. M-V..

CONSIDERANT CINQUÈ: No obstant l'anteriorment exposat, de conformitat amb el què disposa l'article 56 del Codi Penal, procedeix tenir en compte la manca d'antecedents de la processada i les especials circumstàncies del cas, trobant-se la parella en un moment especialment

delicat, com ho és la ruptura després d'anys del matrimoni així com la sospita, per part de la processada, de l'existència d'una altra relació per part del que era el seu marit, sospita que aquella nit pretenia confirmar, pel que escau imposar-li una pena de:

-vuit mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, pel delictes major de violació de domicili amb violència, en grau de temptativa, tenint en compte les circumstàncies dels fets, la pena prevista pel delictes esmentat (d'un a quatre anys) i el seu grau d'execució, havent-se d'aplicar en cas de temptativa, la reducció qualificada a la meitat dels límits mínim i màxim previstos per la llei, de conformitat amb el què disposa l'article 54 del Codi Penal.

A la pena imposada li serà d'aplicació el benefici de l'indult de sis mesos atorgat SS.EE. els Coprínceps d'Andorra el dia 18 d'octubre del 2019, en no trobar-se M. D. T. P. en cap dels supòsits d'exclusió allí previstos

-cinc mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, pel delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic;

-quinze dies d'arrest domiciliari, amb un termini de suspensió de la condemna de quinze dies, per la contravenció penal de lesions doloses.

CONSIDERANT SISÈ: El responsable penalment ho és també civilment, de conformitat amb el què disposen els articles 90 i següents del Codi Penal.

No obstant, en el present cas, no hi ha lloc a exigir responsabilitat civil, en haver renunciat tant el Sr. X. T. M-V. com la CASS, a res reclamar.

CONSIDERANT SETÈ: De conformitat amb les disposicions dels articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, procedeix igualment imposar a la processada el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals citades i altres de pertinent aplicació, el Tribunal de Corts, en nom del poble andorrà,

D E C I D E I X :

1) Condemnar M. D. T. P., per la que no concorren circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, com autora de:

-un delictes major de VIOLACIÓ DE DOMICILI AMB VIOLÈNCIA I EN GRAU DE TEMPTATIVA, a la pena de VUIT (8) MESOS DE PRESÓ

CONDICIONAL, AMB UN TERMINI DE SUSPENSÍO DE LA CONDEMNA DE DOS ANYS;

-un delicte menor de MALTRACTAMENT EN L'ÀMBIT DOMÈSTIC, a la pena de CINC (5) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, AMB UN TERMINI DE SUSPENSÍO DE LA CONDEMNA DE DOS ANYS;

-una contravenció penal de LESIONS DOLOSES, a la pena de QUINZE (15) DIES D'ARREST DOMICILIARI CONDICIONAL, amb un mateix termini de suspensió de la condemna.

2) Aplicar a la pena de vuit mesos de presó condicional imposada pel delicte major de VIOLACIÓ DE DOMICILI AMB VIOLÈNCIA I EN GRAU DE TEMPTATIVA, el benefici de l'indult de sis mesos atorgat SS.EE. els Coprínceps d'Andorra el dia 18 d'octubre del 2019.

3) Imposar a M. D. T. P., el pagament de les despeses processals causades.

4) No exigir responsabilitat civil.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal en el termini de quinze dies següents a la notificació de conformitat amb el què disposen els articles 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal, salvat el rebel que pot interposar recurs d'audiència en un termini de quinze dies a comptar del lliurament personal de la còpia de la sentència de conformitat amb el què disposen els articles 247 i següents del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta sentència, ho pronunciem, manem i signem.